

Blog a kalandjaimról II. rész

A farkasokkal való küzdelem után visszatértem a szülőházámba, Nagyfaluba, hogy szerezzek egy kis meglepetést testvéremnek: vittem a halott farkasokat, s letettem a testvérem ágya mellé. Mellesleg a vitézek ruháját is leszúrtam a földre egy-egy lándzsával.

De nem csak bosszút állni mentem vissza, hanem, hogy elköszönjek anyámtól a pesti út előtt.

Szerencsére senki nem ébredt fel, csak édesanyám, aki éppen sírt miattam. Amikor meglátott sokkal jobb kedve lett, de mondtam neki, hogy nem maradok, a bosszút viszont nem mondtam el.

Amikor Pestre értem láttam, hogy egy anyámhoz hasonló, talán édesanya éppen sír a temető kapujában.

Odamentem, megtudtam, hogy egy cseh vitéz öldösi a magyar vitézeket. Elhatároztam, hogy legyőzöm, ha nyerek valóra válhat az álmom, és beválogatnak a királyi hadsereg katonái közé, legalább közlegénynek.

Ezután legyőztem egy vágóhídról szabadult bikát, bár nem nagyon becsülték meg a segítségemet, csak egy zacskó májat kaptam.

Mivel senki nem fogadott be egy hozzám hasonló jöttmente, lefeküdtem a temetőbe. Ekkor megérkezett hű szolgám, Bence és adott egy kis ételmet: egy cipót amibe anyám beletett száz aranyat. Örömkömben elmentünk egyet mulatni a vígadóba.

Másnap a maradék aranyból vitéz felszerelést vettem, amiben méltó leszek a csehvel kiállni.
Szorítsatok!